

רשותות

ספר החוקים

29 ביולי 2018

2750

י"ז באב התשע"ח

עמוד

964 חוק תיירות רפואי, התשע"ח-2018

תיקון עקיף:

32 פקודת בריאות העם, 1940 – מס'

חוק תיירות רפואי, התשע"ח-2018*

פרק א': הגדרות

בחוק זה –

הגדרות

"אשרת תייר" – אישרה ורישון לישיבת מעבר לפי סעיף 2(א)(1) לחוק הכנסתה לישראל או אישרה ורישון לישיבת ביקור מסווג ב/ב לפי תקנה 5(ב) לתקנות הכנסתה לישראל, התשל"ד-1974¹;

"בית חולים" – כמשמעותו בסעיף 24 לפקודת בריאות העם; "בית חולים ממשלתי" – לרובות פעילות המتبוצעת בו בידי תאגיד בריאות בהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985²;

"בעל עניין" – כהגדרתו בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968³; "בעל שליטה" – מנהל, עובד אחראי בגוף, או מי שיש לו חלק העולה על 5% בהון או בזכות לקבל רווחים של אותו גוף;

"ועדת העבודה" – ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת;

"חוק זכויות החולים" – חוק זכויות החולים, התשנ"ו-1996⁴;

"חוק הכנסתה לישראל" – חוק הכנסתה לישראל, התשי"ב-1952⁵;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977⁶;

"טיפול רפואי", "מטופל" ו"מטפל" – כהגדרותם בחוק זכויות החולים;

"מוסד רפואי" – מוסד רפואי ציבורי או מוסד רפואי פרטי;

"מוסד רפואי פרטי" – בית חולים או מרפאה שאינם מוסד רפואי ציבורי;

"מוסד רפואי ציבורי" – כל אחד מלאה:

(1) בית חולים ממשלתי או מרפאה בבעלות ממשלה;

(2) בית חולים או מרפאה בבעלות קופת חולים;

(3) בית חולים או מרפאה בבעלות רשות מקומית;

(4) בית חולים או מרפאה שהם תאגיד שהוא מוסד ציבורי בהגדרתו בסעיף 9 לפקודת מס הכנסת⁷;

(5) בית חולים שאינו בית חולים כאמור בפסקאות (1) עד (4), שבתעודת רישומו לפי פקודת בריאות העם כלולות עמדות לרפואה דחוופה (מיון);

"המנהל" – המנהל הכללי של המשרד או עובד המשרד שהוא הסמיכו לעניין חוק זה, כולם או חלקו;

* התקבל בכנסת ביום ו' באב התשע"ח (18 ביולי 2018) [בישיבה שהחלה ביום ה' באב התשע"ח (17 ביולי 2018)]
הצעת החוק ודרבי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 1126, מיום כ"ב באדר התשע"ז (20 במרץ 2017).
במרס 2017).

עמ' 1000.

¹ ק"ת התשל"ה, עמ' 1517.

² ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

³ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

⁴ ס"ח התשנ"ג, עמ' 327.

⁵ ס"ח התש"יב, עמ' 354.

⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש, 6, עמ' 120.

"מרפאה" – כמשמעותה בסעיף 34 לפקודת בריאות העם שניתן בה טיפול רפואי בידי חמשה מטפלים לפחות; "המרשם" – כמשמעותו בסעיף 3(א); "המשרד" – משרד הבריאות;

"נושא מרשה" – כהגדרתו בחוק החברות, התשנ"ט-1999⁸; "סוכן תיירות רפואי" – מי שעוסק בתיווך לתיירות רפואי ורשות במרשם; "ענין אישי", של אדם – לרבות עניין אישי של קרובו, של תאגיד שהוא או קרוב שלו או של גוף שהוא או קרוב לו הם בעלי שליטה בו;

"הם בעלי עניין בו, או של גוף שהוא או קרוב לו הם בעלי שליטה בו," פקודת בריאות העם – פקודת בריאות העם, 1940⁹; "קרוב", של אדם – בן זוג, הורה, הורה הורה, אח או אחות, עצצא, עצצא של בן זוג ובני זוגם של כל אחד מלאה או אדם אחר הסמור על שולחנו של אותו אדם, וכן שותף, מעסיק או עובד שלו;

"שעות פעילות רגילה" – השעות שמתחייב המשמר הראשונה של מוסד רפואי, ובכל מקרה לא יותר מאשר 7.00, עד לתחילת המשמרות השנייה, ובכל מקרה לא לפני השעה 15.00;

"תיווך לתיירות רפואי" – כל אחד מלאה:

- (1) עיסוק בתמורה בתיווך בין מוסד רפואי לתיר רפואי לעניין מתן טיפול רפואי בישראל לתיר הרפואי במוסד רפואי;
- (2) עיסוק בתמורה באיתור תיר רפואי עבורו מוסד רפואי על ידי גורם חיצוני;

"תיר" – מי שבנি�сто לישראל טעונה קבלת אשורת תיר או שהוא פטור מקבלת אשורה כאמור לפי סעיף 7(ב) לחוק הכינסה לישראל, למעט מי שבנি�сто לישראל הלא לפי היתר לשתייה בישראל לפי חוק האזרחות והכינסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003¹⁰, ומתקיים לגביו אחד מלאה:

- (1) הרשות הפלסטינית כמשמעותה בהסכם הבינלאומי, התחייבת או מחויבת, לפי ההסכם האמור, לשלם بعد טיפול רפואי הנitinן לו, לעניין זה, "הסכם הבינלאומי" – ההסכם כמשמעותו בחוק יישום הסכם הבינלאומי בדבר הגדה המערבית ורכזות עזה (סמכויות שיפוט והוראות אחרות) (תיקוני חיקיקה), התשנ"ז-1996¹¹;
- (2) הוא רשום בקובת חולמים בהתאם לתקנות ביטוח בריאות ממלכתי (רישום בקובת חולמים, זכויות וחובות של מקבלי היתר שהייתה לפי חוק האזרחות והכינסה לישראל (הוראת שעה), התשס"ג-2003), התשע"ו-2016¹²;

"תיר רפואי" – תיר מקבל לקלט טיפול רפואי בישראל במוסד רפואי;

"תעריפון משרד הבריאות" – רשיימת תעריפי האשפו והשירותים האמבולוטוריים, שפורסם משרד הבריאות באתר האינטרנט שלו, המשקפת את התעריפים המעודכנים מזמן כמי שנקבעו בצוים לפי סעיף 12 לחוק פיקוח על מחרדי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996¹³;

"השר" – שר הבריאות.

⁸ ס"ח התשנ"ט, עמ' 189.

⁹ ע"ד 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191 (א).

¹⁰ ס"ח התשס"ג, עמ' 544.

¹¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 34.

¹² ק"ת התשע"ה, עמ' 1686.

¹³ ס"ח התשנ"ג, עמ' 192.

פרק ב': רישום סוכני תיירות מרפא

- (א) לא יעסק אדם בתיווך לתיירות מרפא ולא יתקשר עם מוסד רפואי לשם תיווך לתיירות מרפא, אלא אם כן הוא רשום במרשם ובהתאם לתנאי הרישום ולהוראות לפי חוק זה.
- (ב) לא יציג אדם את עצמו כסוכן תיירות מרפא ולא ישמש בכלל תואר או כינוי שימושו מהם שהוא בתיווך לתיירות מרפא, אלא אם כן הוא רשום במרשם.
- (ג) הוראות סעיפים קטנים (א) ו(ב) לא יהולו לעניין פעילות של איתור תיירות מרפא בעבור מוסד רפואי ובויזמתו, המבוצעת לרבות על ידי גורם חיצוני באמצעות אחר אינטראקטיבי בלבד, וב└בד שמותקינים בה כל אלה:
- (1) למוסד הרפואי יש שליטה מוחלטת על תוכן הפרטום באתר האינטרנט;
 - (2) למוסד הרפואי יש שליטה מוחלטת על תנאי ההתקשרות עם תייר המרפא;
 - (3) תייר המרפא אינו נדרש לשלם תמורה לגורם אחר פרט למוסד הרפואי.
- .2. חובת רישום ופטור מרישום
- (א) המנהל ינהל מרשם של סוכני תיירות מרפא (בחוק זה – המרשם).
- (ב) המרשם יהיה פתוח לעיון העיבור באתר האינטרנט של המשרד ובכל דרך נוספת בשורה השה, והמידע בו יפורסם בעברית, באנגלית, וברוסית, וכן בכל שפה אחרת שעלה יורה השר; הודעה על דרך נוספת כאמור תיפורס ברשומות;
- .3. מרשם של סוכני תיירות מרפא
- (א) בקשה לרישום במרשם (בחוק זה – בקשה לרישום) תוגש למנהל ותכלול את כל אלה, לפי העניין:
- (1) שם המבקש, פרטי זהותו ומענו; היה המבקש תאגיד, תכלול הבקשה גם את המסמכים שעל פיהם התאגיד או תאגידו רשע פיהם הוא פועל, וכן את שמות בעלי השאלתתו ונושאי המשרה בתאגיד, פרטי זהותו ומענו; היה המבקש עסק שאינו תאגיד, תכלול הבקשה גם את שמות נושאי המשרה בעסק, פרטי זהותו ומענו;
 - (2) פרטים בדבר עיסוקו الآחרים של המבקש, ככל שישנם.
- (ב) בקשה יצורפו מסמכים המעידים על קיום התנאים לרישום לפי סעיף 5, כפי שקבע השר.
- .4. בקשה לרישום במרשם
- (א) המנהל ירשום במרשם מבקש שמותקינים לגבי תנאים אלה, לפי העניין:
- (1) לעניין מבקש שהוא יחיד –
- (א) אם אינו תושב ישראל – יש לו כתובות או נציג בישראל;
 - (ב) הוא אינו עובד מוסד רפואי;
 - (ג) הוא לא הורשע בעבריה שפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לעסוק בתיווך לתיירות מרפא;
- (2) לעניין מבקש שהוא תאגיד – מתקיים לגבי התאגיד וכן לגבי כל מי שייעסוק בתיווך לתיירות מרפא בתאגיד וכל נושאי המשרה ובעלי השאלתתו בתאגיד, התנאי המנווי בפסקה (1)(ג), ולգבי נושאי המשרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם היחידים – מתקיים גם התנאים המנוויים בפסקה (1)(א) ו(ב);
 - (3) לעניין מבקש שהוא תאגיד שההתאגיד מחוץ לישראל –
- (א) התאגיד נרשם כחברת חוץ לפי סעיף 346 לחוק החברות, התשנ"ט-1999;

- (ב) במדינה שבה הוקם התאגיד קיימת חקיקה מספקת לאיסור הלבנתה זו;
- (ג) מתקיים לגבי התאגיד וכן לגבי כל מי שייטוק בתיווך לתיירות רפואי בתאגיד וכל נושא משרה ובעל שליטה בתאגיד, התנאי המנוון בפסקה (א), ולגביו נושאי משרה ובעלי שליטה בתאגיד שהם ייחדים – מתקיימים גם התנאים המנוונים בפסקה (א) ו(ב).
- (ב) לשם בדיקת התנאי לפי סעיף קטן (א)(ב) העביר הרשות לאיסור הלבנתה זו ומימון טרווידי שנה, לבקשת המנהל, את רשותה המדינית שבוחן לא קיימת חקיקה לאיסור הלבנתה זו או שהחקיקה בהן אינה מספקת.
- (ג) השה באישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע תנאים נוספים למרשם, לרבות לעניין הבשרה של סוכני תיירות רפואיים.
- (ד) השה בתתייעצות עם שר המשפטים ועם השר לביטחון הפנים, רשאי לקבוע הוראות לעניין בדיקת הרשאות של תושבי חוץ במדינות חוץ.
- (א) על אף האמור בסעיף 5, המנהל רשאי לסרב לרשום מבקש למרשם או לסרב סירוב לרישום לחדר את רישומו של מבקש למרשם, אף שמדוברים לגבי התנאים לפי אותו סעיף, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותו, אם הוא סבור, על סמך המידע שברשותו, כי המבקש אינו ראוי לעסוק בתיווך לתיירות רפואיים.
- (ב) סירב המנהל לרשום מבקש למרשם או לחדר את רישומו, יודיע לו את נימוקיו בכתב.
- (א) תוקף הרישום למרשם יהיה לתקופה של ארבע שנים, ונינתן לחדרו לתקופות נוספתו וחדשו נספנות של ארבע שנים בכל פעם.
- (ב) סוכן תיירות רפואי המבקש לחדר את רישומו לתקופה נוספת, יגיש למנהל בקשה להידosoו 90 ימים לפחות לפני תום תקופת תוקפו של הרישום.
- (א) סוכן תיירות רפואי יודיע למנהל על כל שינוי בפרט מהפרטים שמופיע בבקשתה לרישום, דיווח על שינויים, בתוך 30 ימים ממועד השינוי.
- פרק ג': חובות סוכן תיירות רפואי**
- (א) סוכן תיירות רפואי יפעל בנאמנות, בהיגיינה ובדרך מקובלת, הן כלפי תייר הרפואי והণיגות ומסירת מידע
- (ב) סוכן תיירות רפואי ימסור לתייר הרפואי את כל המידע הרפואי שנסמר לו מהמוסד הרפואי לגבי אותו תייר, לרבות מידע שנמסר לו בעלפה.
- (א) סוכן תיירות רפואי ישמר בסוד כל מידע רפואי הנוגע לתייר רפואי שהגיע אליו במסגרת עסקו או במהלך עבודתו, ולא ימסור מידע כאמור לגורם כלשהו שלא בהסכם תייר הרפואי.
- (ב) לא ניתן תייר רפואי את הסכמתו כי סוכן תיירות רפואי יעביר למוסד רפואי מידע רפואי מסוים לגביו ועקב כך מסר סוכן תיירות הרפואי למוסד הרפואי מידע חלקי לגבי התיה, יודיעו סוכן תיירות הרפואי למטופ למטופ כי המידע שהוא מסר לו אינו שלם.
- (א) סוכן תיירות רפואי ימסור לתייר הרפואי הזמנה כמשמעותה בסעיף 6(א) מעת המוסד הרפואי, ויקבל את אישורו להזמנה בכתב, ויחולו לעניין זה הוראות סעיף 10(ג) ו(ד), בשינויים המחויבים; סוכן תיירות הרפואי יצרף להזמנה הצעת מהיר מטעם.

(ב) הוראות סעיף זה לא יחולו אם המוסד הרפואי מסר לתירור הרפואי, במישרין, הזמנה והצעת מחיר לפי סעיף 17.

12. (א) סוכן תיירות רפואי לא יבצע תיווך לתיירות רפואי אם יש לו עניין אישי בנסיבות המוסד הרפואי שבו יונתן הטיפול הרפואי או לאיש צוות באוטו מוסד רפואי, אלא אם כן גילה לתירור הרפואי את עניינו האישי כאמור וקיבל את הסכמתו בכתב לביצוע התיווך לתיירות רפואי במוסד הרפואי.

(ב) לא יראו בעמלה بعد תיווך לתיירות רפואי המשולמת בידי מוסד רפואי לסוכן תיירות רפואי בעניין אישי לעניין סעיף זה.

13. יצירת קשר של סוכן תיירות רפואי עם מוסד רפואי, בכל הנוגע לתיווך לתיירות רפואי, תבוצע רק עם גורם בהנהלת אותו מוסד רפואי שנקבע על ידי מנהל המוסד הרפואי, ולא עם מטפלים במוסד הרפואי.

14. סוכן תיירות רפואי יענוד, באופן גלי,-tag המזהה את שמו ואת עיסוקו כסוכן תיירות רפואי, בעת שהוא שוהה במוסד רפואי במסגרת עיסוקו כאמור.

גילוי עניין אישי

איסור יצירת קשר עם מטפלים שלא דרך הנהלת המוסד הרפואי

זיהוי באמצעות tag

פרק ד': חובות מוסד רפואי המתפל בתירורי רפואי

15. מוסד רפואי לא ייתן טיפול רפואי לתירור רפואי אלא אם כן מתקיימים לגביו כל אלה:

(1) עיקר פעילותו כמוסד רפואי וכן עיקר הפעולות במחלקה שבה יטופל התירור הם מון טיפול רפואי למטופלים שאינם תיירי רפואי;

(2) יש בידו כדי להבטיח מתן טיפול רפואי נאות לתירור הרפואי;

(3) תנאים נוספים שקבע השר באישור ועדת העבודה.

16. לא יתקשר מוסד רפואי עם אדם לbijouterie תיווך לתיירות רפואי ולא ישלם לאדם תשלום עבור תיווך לתיירות רפואי, אלא אם כן אותו אדם רשום במרשם, למעט אם הוא פטור מרישום לפי הוראות סעיף 2(ג).

איסור התקשרות למטרות תיווך לתיירות רפואי עם מי שאינו רשום במרשם

17. (א) מוסד רפואי המבקש עם תירור רפואי לשם מתן טיפול רפואי ימסור לתירור הרפואי, במישרין או באמצעות סוכן תיירות רפואי, הזמנה בכתב לביצוע טיפול רפואי, שתכלול את כל אלה (בסעיף זה – הזמנה):

(1) האבחנה הרפואיית המשוערת ופירוט המסמכים עליהם היא מثبتסת; לא הייתה אפשרות לאבחן רפואי על בסיס המסמכים הקיימים, יפורטו הבדיקות הרפואיות הנדרשות והאבחנות הרפואיות שיש לאשר או לשולח;

(2) פירוט הטיפול הרפואי המוצע בהתאם לאבחנה הרפואיית המשוערת;

(3) סיכונים ממשמעותיים הכרוכים בטיפול הרפואי המוצע, הן בשל סוג הטיפול והן בשל נסיבותיו האישיות של תירור הרפואי;

(4) הערכת סיכוי הטיפול הרפואי המוצע בהתאם לאבחנה הרפואית המשוערת;

(5) במוסד רפואי ציבורי – הפניה לתעריפון משרד הבריאות ולכתובת אתר האינטרנט של המשרד שבה ניתן לעיין בו;

(6) פרטים נוספים שקבע השר באישור ועדת העבודה.

(ב) מוסד רפואי ייצור להזמנה הצעת מחיר מפורטת לעניין הטיפול הרפואי המוצע המפורט בהזמנה, וכן הערכה משוערת של העלוות הכרוכות בטיפולים נוספים שאינם חלק מהטיפול הרפואי המוצע, עשויים להינתן לתירור הרפואי במידת הצורך.

- (ג) ההזמנה תיכתב בשפה האנגלית, ובמידת הצורך תימסר לתירור המרפא בכתב רשמי לשפה אחרת המובנת לו.
- (ד) ההזמנה תימסר לתירור המרפא ותאושר על ידו בכתב לפני הגעתו למוסד הרפואו לשם הטיפול הרפואי, ולענין תירור מרפא שהקשר ביןו ובין המוסד הרפואי או סוכן תירור המרפא נוצר עוד לפני כניסה לישראל – זמן סביר לפני כניסה כנסתו לישראל.
- (ה) אישור בכתב של תירור המרפא בדבר ההזמנה והצעת המחיר המצוורפת לה כאמור בסעיף (ד) או בסעיף 11(א), לפי העניין, היא תנאי להתקשרות של המוסד הרפואי עם סוכן תירור רפואי, לעניין מותן טיפול רפואי לתירור המרפא כאמור בפסקה (1) להגדירה "תיווך לתירור רפואי".
18. מוסד רפואי המטפל בתירור מרפא יקבל מתיירר המרפא, לפני תחילת הטיפול הרפואי לפחות אחד מלאה:
- (1) הוראות כיצד עליו לפעול אם תירור המרפא לא יהיה כשר לחת הסכמה מדעת הטיפול הרפואי כאמור בסעיף 31 לחוק זכויות החולה;
 - (2) הודעה על בא כוח שתירור המרפא מינה שיזיה מוסמך להסכים במקומו לטיפול רפואי, ועל הנسبות והתנאים שפורטו בייפוי הכוח להסכם כאמור.
19. (א) מוסד רפואי המטפל בתירור מרפא ימסור לנורם המשלים بعد הטיפול הרפואי בתירור הרפואי חשבון מפורט לגבי הסכומים ששולםו עד אותו טיפול.
- (ב) החשבון ייכתב בשפה האנגלית, ובמידת הצורך יימסר לתירור המרפא בכתב רשמי לשפה אחרת המובנת לו.
20. למוסד רפואי המטפל בתירורי מרפא תהיה אחריות כוללת בכל הנוגע לטיפול הרפואי בתירור הרפואי במוסד רפואי, ובכללה זה יהיה אחראי לתיאום בין הגורמים השונים במוסד הרפואי לשימושם בiego הפעולות הנדרשות במסגרת הטיפול כאמור.
21. (א) לגורען מהוראות כל דין, מוסד רפואי המטפל בתירורי מרפא לא יעדיף תירור מרפא על פניו מטופל שאינו תירור מרפא, לרבות בעניינים אלה:
- (1) איקות הטיפול הרפואי;
 - (2) זミニות התורים במועד קביעתם;
 - (3) הקצאת משאבים לבוט מטפלים, וכן מתן גינויות לכל תשתיות המוסד הרפואי ובכלל זה מיטות אשפה, מעבדות, מחשוב ומרפאות;
 - (4) שירותים הנלוים לטיפול הרפואי, לרבות תנאי אשפה ושירותי מלונאות במוסד הרפואי.
22. לגורען מהוראות כל דין, איקות הטיפול הרפואי הנitin לתירור מרפא במוסד רפואי להרפאי הנitin לא תפחח מאיכות הטיפול הרפואי המקובל במוסד הרפואי לגבי מטופלי שאין תירור רפואי.
23. מוסד רפואי המטפל בתירורי מרפא יקיים הפרדה חשבונאית לעניין הטיפול הרפואי רישום חשבונאי נפרד בתירורי רפואי, לרבות באמצעות קיום מערכ רישום נפרד של הכנסות והוצאות, והכול לפי כללי חשבונאות מקובלים.
24. (א) מוסד רפואי המטפל בתירורי מרפא ימסור למנהל, לפי הוראותיו, מידע בעניינים מסוימת מידע למנהל אלה:
- (1) התפוצה במחלקות שבין ניתן טיפול רפואי לתירורי מרפא והיחס בין תירורי המרפא ובין המטופלים האחרים באותו מחלקות;

(2) הזמיןות של השירותים הרפואיים הנחוצים בשירות האmbולטורי והאשפוזי
במוסד רפואי.

(ב) השה באישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע הוראות לעניין מידע נוסף שעל מוסד רפואי המטפל בתיריו מרפא למסור למנחל וכן לעניין תדיות מסירת המידע לפי סעיף זה, מועד מסירתו ואופן מסירתו.

(ג) בתקופה של חמישה שנים מיום תחילתו של חוק זה ימסור השר לוועדת העבודה, אחת לשנה, דוח מסכם של המידע שנמסר לו מהמוסדות הרפואיים לפי סעיף זה.

25. (א) מוסד רפואי המטפל בתיריו מרפא ימסור למנחל, אחת לשנה – דיווח שנתי למנחל.

(1) מידע בדבר השירותים הרפואיים שנחננו במוסד הרפואי מרפא באותה שנה והיקפם ייחסת לכל השירותים שננתן המוסד הרפואי.

(2) תוכנית שערך המוסד הרפואי שענינה ייעוד משאים מתירות מרפא לטובת חיוך שירותי הבריאות הנחוצים במוסד הרפואי למטופלים שאינם תיירים מרפא, לרבות התשתיות הנדרשת לשם מתן השירותים כאמור;

(3) מידע נוסף שקבע השר באישור ועדת העבודה.

(ב) בתקופה של חמישה שנים מיום תחילתו של חוק זה ימסור השר לוועדת העבודה, אחת לשנה, דיווח בדבר הסכומים שמקורם בחיסכון בהוצאות תקציביות לבתי חולים המטפלים בתיריו מרפא, שהמשרד העביר לבתי חולים בפריפריה שאינם מטפלים בתיריו מרפא, בדרך של ויסות.

26. העברת תיריו מרפא ממוסד רפואי אחד לאחר
מוסד רפואי המטפל בתיריו מרפא, המעביר תיריו מרפא שבטיפולו למוסד רפואי אחר (בסעיף זה – מוסד רפואי מעביר). יהיה אחראי לשלם למוסד הרפואי שלו הועבר תירר הרפואי (בסעיף זה – מוסד רפואי נבער) את התשלומים بعد הטיפול הרפואי בו במוסד הרפואי הנבער; ואולם המוסד הרפואי המעביר יהיה רשאי לעורך התשכבות עם תירר הרפואי בעקבות התשלומים כאמור ובבדל שלא יגבה מתירר הרפואי, לרבות ממי שנושא בתשלומים בעבורו, יותר ממה ששילם המעביר למוסד הרפואי.

27. (א) לגבי מוסד רפואי ציבורי המטפל בתיריו מרפא, יחולו גם הוראות אלה:

(1) לא ניתן בו טיפול רפואי להביר מרפא בשעות הפעילות הרגילות; לעניין זה, "טיפול רפואי" – לפחות כל אחד מלאה:

(א) טיפול רפואי במצב חירום רפואי כהגדרתו בחוק זכויות החולה;

(ב) טיפול רפואי שתיריו הרפואי נזק לו במהלך שהותו בישראל, בלבד שקבלת הטיפול הרפואי האמור אינה המטרה העיקרית לשולמה הגיעה לישראל;

(2) על אף האמור בפסקה (1) המנהל רשאי ממשיקלים רפואיים, לתת אישור למוסד רפואי ציבורי לבצע בתיריו רפואי טיפול רפואי המוני בראשית הטיפולים הרפואיים שקבע השר לפי סעיף קטן (ב), בשעות הפעילות הרגילות, בלבד שהמנהל מצא כי כנגד מתן טיפולים רפואיים לתיריו מרפא בשעות כאמור מתבצעת במוסד הרפואי תוספת מקבילה של שעות טיפול רפואיים במטופלים שאינם תיירים רפואי;

(3) לא ישולם למטפל, בשל מתן טיפול רפואי לתיריו מרפא, סכום הגובה מהסכום שהוא משולם לו בשל מתן אותו טיפול רפואי למטופל שאינו תייר רפואי, אלא אם כן מתקיימות נסיבות המצדיקות זאת שקבע השר לפי סעיף קטן (ג).

- (ב) השה באישורו ועדת העבודה, רשאי לקבוע רשימה של טיפולים רפואיים שלגביהם יהיה רשמי המנהל תחת אישור למוסד רפואי ציבורי לפי סעיף קטן (א)(2).
- (ג) השה בהתייעצות עם שר האוצר ובאישורו ועדת העבודה, רשאי לקבוע הוראות לעניין תשלום למטפל במוסד רפואי ציבורי בשל טיפול רפואי בתירור רפואי במוסד הרפואי כאמור ובבד ש הטיפול ניתן בשעות שאינן שעות הרגילות.

פרק ח': משמעת

- 28. עברית משמעת:**
- (1) נהג בדרך שאין להולמת את עיסוקו;
 - (2) הפך הוראה מההוראות לפי חוק זה, המטללה עליו איסור או חובה;
 - (3) השיג את רישיומו במרשם ב用微信 שווא;
 - (4) גילה חסר יכולת, חסר אחריות או רשלנות חמורה בעיסוקו בסוכן תיירות רפואי;
 - (5) הורשע, בין בישראל ובין מחוץ לישראל, בעבירה פלילית שמפארת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש סוכן תיירות רפואי.
- 29. תיירות רפואי (פרק זה – ועדת המשמעת):**
- (1) מי שכשיר להסתמנו לשופט של בית משפט שלום, והוא יהיה היושב ראש;
 - (2) נציג של ארגון המיצג את המספר הגדול ביותר של סוכני תיירות רפואי המאורגנים בישראל, לפי המלצה של הארגון;
 - (3) רופא שהוא עובד המדינה.
- 30. חבר ועדת המשמעת:**
- (1) הוא הורשע בעבירה פלילית או בעבירות משמעת, שמפארת מהותה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש חבר בוועדת המשמעת או שבית המשפט קבוע לגביו שעבר עבירה כאמור;
 - (2) הוגשו נגדו כתוב אישום או קובלנה בשל עבירה כאמור בפסקה (1) וטרם ניתן פסק דין סופי בעניין;
 - (3) הוא עלול להימצא, במישרין או בעקיפין, באופן תדרי במצב של ניגוד עניינים בין תפקידו כחבר ועדת המשמעת לבין עניין אישי או תפקיד אחר שלו.
- 31. חבר ועדת המשמעת ימונה לתקופה של ארבע שנים, ורשאי הרשות לשוב ולמנותו תקופה כהונה אחת נוספת.**
- (1) הודיע על מינוי חבריו ועדת המשמעת תפורסם באתר האינטרנט של המשרד.
- 32. הפקת כהונה חבר ועדת המשמעת:**
- (1) הוא התפטר מחברותו בוועדת המשמעת בمسئلة כתוב התפטרות לשר;
 - (2) מתקיים בו, לדעת הרשות או לפי קביעת בית המשפט, האמור בסעיף 30(1);
 - (3) חドル להתקיים לגביו תנאי תקופת כהונתו לפי סעיף 29(ב), שמכוחם מונה לחבר ועדת המשמעת.

33.	השר רשאי, בהודעה בכתב, להעביר חבר ועדת המשמעת מכחונתו, בהתקיים אחד מלאה:	העברית מכחונת				
(1)	נცר ממנה דרך קבע למלא את תפקידו;					
(2)	התקיים בו האמור בסעיף 3(2) או (3);					
(3)	התקיימו בו נסיבות אחרות שבשלן אין הוא ראוי לכחן כחבר ועדת המשמעת.					
34.	(א) נוכח היועץ המשפטי של המשרד או עורך דין עובד המדינה שהוא הסמיר לכך (פרק זה – טובע), כי יש ראיות לבכורה לכך שטוכן תיריות מרפאה עבר עברית משמעת, יגיש נגדו קובלנה לוועדת המשמעת, אלא אם כן סבר שנסיבות העניין בכללותן אין מתחייבות להגשת קובלנה כאמור.	הגשת קובלנה				
(ב) (1) תלונות על עבירות ממשמעת של סוכן תיריות מרפאה יתרורו בידי טובע או בידי עובד המדינה שהשר הסמייכו לכך (פרק זה – חוקר).						
(2) חוקרים שהוסמכו לפסקה (1) יפעלו לפי הנחיות התובע ויגישו לו את מציאותם בירורם ואת תוצאותיהם.						
(ג) לשם ביצוע סמכויותיו לפי סעיף זה יהיה נתנו לתוקף הסמכויות לפי סעיף 2 לפקודת הפרופצדרה הפלילית (עדות ¹⁴), וסעיף 3 לפקודה האморה יהול, בשינויים המחויבים, על חקירה שערך חוק.						
35.	(א) טובע או נקבע ראשיא לבקש לפסול חבר ועדת המשמעת מלישב בדיון אם קיימות נסיבות שיש בהן כדי ליזור חשש ממשוי פנים בבירור הקובלנה.	פסקילת חבר ועדת המשמעת				
(ב) לא תישמע בקשה כאמור בסעיף 3(א) אלא בתחלת הדיון או מיד לאחר שנודעו לתובע או לנქבל הנסיבות שיש בהן כדי ליזור חשש ממשוי פנים כאמור באותו סעיף קטן.						
(ג) נתענה טענת פסloth נגד חבר ועדת המשמעת, תחיליט בה ועדת המשמעת לאalter ולפניה שתיתן כל החלטה אחרת.						
(ד) על ההחלטה ועדת המשמעת בעניין פסloth חבר הוועדה, ראשיא טובע או נקבע לערער לפני בית המשפט המחויב בתוך 15 ימים מיום המצאת ההחלטה.						
36.	(א) המניין החוקי בישיבות ועדת המשמעת הוא כל חבריה. (ב) החלטות ועדת המשמעת יתקבלו ברוב קולות חבריה.	סדרי עבודה ועדת המשמעת ומול				
(ג) חבר ועדת המשמעת שאינו עובד המדינה יהיה זכאי לגמול بعد השתתפותו בדיוניה של ועדת המשמעת, בסכומים ולפי תנאים שקבע השר בהסכמה שר האוצר.						
37.	במילוי תפקידו אין על חבר ועדת המשמעת מרות זולת מרותו של הדיין.	איתומות				
38.	(א) דיון משמעתי יתנהל בנסיבות התובע והנקבל, אך ועדת המשמעת רשאית לנחל דיון שלא בנסיבות הנקבל, באחד מכל: (1) סניגورو של הנקבל התיעצב במקומו; (2) הנקבל נעדר מהישיבה ללא סיבה מספקת, לאחר שהזוהר שם ייעדר לפחות סיבה מספקת ותהייה הוועדה רשאית לדון בעניינו שלא בפניו, לעניין פסקה זו ולא יראו הייעדרות מהארץ בסיבה מספקת.	הדיון בוועדת המשמעת				

¹⁴ חוקי א"י, ברכ' א', עמ' (ע) 439, (א) 467.

(ב) (1) ועדת המשמעת תדין בדلتים סגורות, אלא אם כן הורתה לקיים את הדיון, כלו או מקצתו, בפומבי, בקש הנobel כי הדיון יתקיים בפומבי, תקיים ועדת המשמעת בפומבי, אלא אם כן הורתה, מטעמים מיוחדים שיירשו, לקיים את הדיון, כלו או חלקו, בדلتים סגורות.

(2) על אף האמור בפסקה (1), הדיון בעבירות ממשמעת כאמור בסעיף 28(5) יתקיים בפומבי, אלא אם כן פסק הדיון כאמור באותו סעיף, כלו או חלקו, נאסר לפוסום.

על אף האמור בסעיף קטן (ב)(1) –

(1) המתلونן זכאי להיות נוכח בדיון המתקיים בדلتים סגורות בקובלנה שהוגשה על יסוד תלונתו, וכן זכאי הוא שאדם המלווה אותו, לפי בחרותו, יהיה נוכח עמו בדיון, אלא אם כן החלטה ועדת המשמעת, מטעמים מיוחדים שיירשו, שלא לאפשר את נוכחות בדיון, כלו או חלקו;

(2) ועדת המשמעת רשאית, מטעמים מיוחדים שיירשו, לאפשר לאדם אחר שאינו התובע או הנobel להיות נוכח בדיון.

(ד) על דיון בדلتים סגורות ועל דיון בפומבי לפי סעיף זה יחולו ההוראות לעניין איסור פרסום לפי סעיף 5ד לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984¹⁵, בשינויים המוחיבים.

39. (א) שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השה, יקבע את סדרי הדיון לפני ועדת סדרי דין ודיני ראיות המשמעת ובערעור לבית המשפט, לרבות הדרך להגשת הערעור; בעניין שלא נקבעה לגבי הוראה בתקנות כאמור, תפעל הוועדה בדרך הנראית לה צודקת ומוסילה ביתה.

(ב) הסמכות להחלטת בעניינים שבסדרי דין הנוגעים לקובלנה מסוימת נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, שעה שהועודה אינה יושבת בדיון.

(ג) ועדת המשמעת אינה כפופה לדיני הראיות, למעט לדינם בדבר ראיות חסויות, אלא אם כן קבע שר המשפטים, לאחר התייעצות עם השה, כי על ועדת המשמעת יהולו חלק מדיני הראיות כפי שיקבע.

(ד) הממצאים והמסקנות בהכרעת הדיון שבפסק דין סופי במשפט פלילי המרשיע את הנobel, יראו אותם כਮוכחים בהליך משמעתי נגד אותן נקבלה.

40. (א) על אף האמור בסעיף 36(א), נעדר חבר ועדת המשמעת שאינו יושב ראש הוועדה, מوطב חסר מישיבה, יתקיים הדיון באותה ישיבה לפני חברי הוועדה הנוכחים, אם הסכימו לכך הצדדים, אלא אם כן ההחלטה היושב ראש לדוחות את הדיון.

(ב) דיון שנערך במוחת חסר כאמור בסעיף קטן (א) לא יסתהים אלא לפני ועדת המשמעת בהרכבה המלא.

41. (א) נבער מחבר ועדת המשמעת שאינו יושב ראש הוועדה לסייע את הדיון, יצירף מوطב כתוע בו אותם תנאי שירות, אלא אם כן ההחלטה מטעמים שיירשו, ולאחר שנתנן לבני הדיון הזדמנות לטעון את טענותיהם, כי צירוף חבר אחר עלול לגרום לעיוות דין.

(ב) צירוף חבר אחר כאמור בסעיף קטן (א), רשאית ועדת המשמעת להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיעו בהרכבה הקודם, אם סבירה שלא יגרם עיוות דין, לאחר שנתנה לבני הדיון הזדמנות לטעון את טענותיהם; ההחלטה הוועדה להמשיך בדיון, רשאית

¹⁵ ס"ח התשמ"ד, עמ' 198.

היא לנוכח בריאות שגבהה בהרכבה הקודם כאילו גביהה אותן עצמה או לחזור ולגבותן, כולם או חלקן.

(ג) על אף האמור בסעיף 3(ב), נותרו שני חברים בוועדת המשמעת ונחלקו בדעתיהם, תכريع דעתו של יוושב ראש הוועדה.

42. (א) ועדת המשמעת רשאית, ביוזמתה או לבקשת בעל דין –

(1) לזמן אדם לבוא לפניה כדי להעיד או להציג דבר;

(2) להזכיר או להשיב עד בהתאם לחוק תיקון דין הראות (או הורט עדים וביטול שבועה), התש"מ-1980¹⁶;

(3) לבקש מבית המשפט המחווי שבתחום שיפוטו יושבת הוועדה תחת צו לפי סעיף 3 לפקודת הראות [נוסח חדש], התשל"א-1971¹⁷, לשם גביית עדות;

(4) לפ██וק דמי נסיעה וליינה ושכר בטלה לעדים שהוזמנו לפי סעיף זה, כמו לעדר שהזומן להעיד בבית משפט.

(ב) דרשה ועדת המשמעת מiadם להעיד או להציג דבר כאמור בסעיף קטן (א)(1) והוא סירב לעשות כן ללא הצד המניח את דעת הוועדה, רשאית היא לצוות על הבאתו לפניה בזמן שתקבע בצו, ובלבך שהזהירה אותו כי בכוונתה לעשות כן; על צו הבאה לפי סעיף קטן זה יחולו הוראות לפי סעיף 3לו לחוק בתיק המשפט [נוסח מושלב], התשמ"ד-1984, בשינויים המחוויים.

(ג) הנסיבות להחלטת בעניינים לפי סעיף זה הנוגעים לקובלנה מסוימת נתונה ליושב ראש ועדת המשמעת, שעה שהועודה אינה יושבת בדיין.

43. מצאה ועדת המשמעת כי הנקלבר עבר עבירת משמעת, רשאית היא לנקט נגדו אחד או יותר מאמצעים אלה:

(1) התראה;

(2) קנס בסכום שלא יעלה על הסכום כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין, על גביית קנס לפי פסקה זו יחולו הוראות חוק המרכז לגביית Kensot, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995¹⁸;

(3) קביעת תנאים והגבלה הנחוצים להגנה על הציבור או למניעת עבירות משמעת נוספת, כפי שתקבע ועדת המשמעת, שיחולו על הנקלבר לתקופה שלא תעלתה על שנתיים;

(4) התליית רישומו במרשם, לתקופה קצרה שלא תפחית משלושה חודשים ולא תעלה על חמיש שנים;

(5) מחיקת רישומו מהמרשם.

44. (א) החלטה ועדת המשמעת לנקט נגד נקלבר אמצעי משמעת של קנס או התליית רישום, רשאית היא להורות שאמצעי המשמעת האמור יהיה, ככל או חלקו, על-תנאי.

(ב) ההחלטה ועדת המשמעת כאמור בסעיף קטן (א), לא יופעל התנאי אלא אם כן עבר הנקלבר, בתוך התקופה שנקבעה בהחלטה ועדת המשמעת, שלא תפחית משנה ולא תעלתה על שלוש שנים (להלן – תקופת התנאי), אחת מעבירות המשמעת שנקבעו בהחלטה (בסעיף זה – עבירה נוספת), ועדת המשמעת מצאה, בתוך תקופת התנאי או לאחריה, שהנקלבר עבר עבירה נוספת כאמור.

סמכיוות>User של ועדת המשמעת

¹⁶ ס"ח התש"מ, עמ' 202.

¹⁷ דין מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 421.

¹⁸ ס"ח התשנ"ה, עמ' 170.

- (ג) תקופת התנאי תימנה מיום מתן החלטת ועדת המשמעת בדבר נקיית אמצעי המשמעת על-תנאי נגד נקלב, אלא אם כן הוראה ועדת המשמעת אחרת.
- (ד) החלטה ועדת המשמעתلنוקוט נגד נקלב אמצעי משמעת בשל העבירה הנוספת, לא יינקט אמצעי משמעת על-תנאי.
- (ה) מי שנקבע לגביו אמצעי משמעת על-תנאי, ועדת המשמעת החלטתה לנוקוט נגדו אמצעי משמעת בשל עבירה נוספת, תורה ועדת המשמעת על הפעלת אמצעי המשמעת על-תנאי, אלא אם כן החלטתה להאריך את תקופת התנאי כאמור בסעיף קטן (ו); ועדת המשמעת רשאית להורות שהפעלת אמצעי המשמעת על-תנאי תהיה בכפוף ל吐וצאות הערעור על נקיית אמצעי המשמעת בשל העבירה הנוספת.
- (ו) ההחלטה ועדת המשמעת לנוקוט נגד נקלב אמצעי משמעת בשל עבירה נוספת, רשאית היא, במקומות להפעיל את אמצעי המשמעת על-תנאי, להאריך את תקופת התנאי או לחדרה לתקופה נוספת תולדה על שנתיים; האERICA ועדת המשמעת את תקופת התנאי לתקופה נוספת לפני תום תקופת התנאי הראשון, תחול תקופת התנאי הנוספת בתום תקופת התנאי הראשון; חידשה ועדת המשמעת את תקופת התנאי לאחר שתמה תקופת התנאי הראשון, תחול תקופת התנאי הנוספת מיום מתן ההחלטה, והכל אלא אם כן ועדות דמשמעת הוראה אחרת.
45. (א) על ההחלטה ועדת המשמעת בקובלנה רשיון התובע והנקבל לערעור לפניה בית המשפט המחויז בטור 45 ימים מיום מתן ההחלטה המסיימת את הדיון בקובלנה, ואם ניתנה ההחלטה שלא במעמד הצדדים – בתוך 45 ימים מיום המצתה.
- (ב) פסק דין של בית משפט מהווי ערעור לפי סעיף זה ניתן לערעור לפניה בית המשפט העליון, אם ניתנה רשות לכך מאות נסיא בית המשפט העליון או מאות שופט אחר של בית המשפט העליון שנשiao קבוע לכך, או אם ניתנה רשות לכך בגוף פסק הדיין.
- (ג) אין בהגשת ערעור כדי לעכב את ביצוע ההחלטה ועדת המשמעת שעלייה הוגש ערעור אלא אם כן ההחלטה ועדת המשמעת אחרת, ואם הוגש ערעור – אם ההחלטה בית המשפט שעירעור אחרת.
- (ד) על ההחלטה של ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשיון הנקבל והתובע לערעור בשם שמעוררים על ההחלטה ועדת המשמעת בקובלנה לפי סעיף זה.
46. (א) ההחלטה ועדת המשמעת על מוחיקת ורישום במרשם, על החלטת רישום במרשם או על קביעת תנאים והגבלה לפי הוראות סעיף 43, תפרסם באתר האינטרנט של המשרד את דבר המחייב, ההתיליה או התנאים והגבלה, לפי העניין, בצוין שמו של הנקבל, ואם הוגש ערעור על ההחלטה כאמור – גם את דבר הגשת הערעור ואת תוצאתו.
- (ב) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל עבר עבירות משמעת, תעמיד את ההחלטה בצוין שם הנקבל לעיון הציבור, באתר האינטרנט של המשרד וכן בדרכיהם נספות כפי שתורה, ואולם רשאית היא, מטעמים מיוחדים, להעמיד את ההחלטה לעיון הציבור בלבד צוין שם הנקבל ופרטים אחרים בהם כדי לזהותו (בסעיף זה – פרטיים מוחדים), לאחר שמעה את התובע ואת הנקבל וסקלה בין השאר את הפגיעה בפרטיו של הנקבל או של צד שלישי ואת הצורך באזהרת הציבור.
- (ג) מצאה ועדת המשמעת כי הנקבל לא עבר עבירות משמעת, תעמיד את ההחלטה לעיון הציבור בלבד פרטיהם מוחדים של הנקבל, אלא אם כן הוראה אחרת מטעמים מיוחדים שירשמי; לבקשת הנקבל תפרסם הודעה את ההחלטה בצוין פרטיו המוחדים.

(ד) פרסום לפי סעיף קטן (א) או העמדה לעיון הציבור לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) ייעשו בהתאם להוראות שקבע השה, ובכלל זה הוראות לעניין האופן והתקופה שבהם יפורסם המידע או יועמד לעיון הציבור, ואמצעים שיינקטו כדי למןעו, ככל האפשר, את העיון באינטרנט בפרטם המזהים שפורסמו, בתום התקופה כאמור.

(ה) בהחלטת ועדת המשמעת שתועמד לעיון הציבור לא יצינו פרטיו המזהים של מטופל או מתלון.

(ו) החלטות ועדת המשמעת כאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג) לא יועמדו לעיון הציבור כל עוד ניתן לעדרר עליו, ואם הוגש ערעור – כל עוד לא תמו ההליכים בערעור, אלא אם כן החליט בית המשפט שלא רעור אחר.

(ז) הוגשה קובלנה נגד סוכן תיירות מרפא בעקבות תלונה, יודיעו התובע למוחלון על החלטת ועדת המשמעת.

(ח) על החלטת ועדת המשמעת לפי סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) רשאים הנΚבל והתוובע לערער בשם שמערערים על ההחלטה ועדת המשמעת בקובולנה לפי סעיף 45.

(א) היה לוועדת המשמעת יסוד סביר לחשד שהנקבל עבר עבירה ממשמעת או שמתנהלים נגדי היליכים פליליים בשל עבירה כאמור בסעיף 28(5), רשאית היא, אם ראתה שחוරת העניין או טובת הציבור מחייבת זאת, לאחר שנתנה לנΚבל הזדמנות לטעון את טענותיו, להחליט זמנית את רישומו או להטיל הגבלות זמניות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו.

(ב) החלטה או הטלת הגבלות כאמור בסעיף קטן (א) תעמוד בתוקפה עד למתן החלטה סופית בהליך המשמעתי או פסק דין סופי בהליך פלילי כאמור באותו סעיף קטן, והכול אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת על מועד מוקדם יותר להפסקת ההחלטה או ההגבלות.

(ג) (1) ועדת המשמעת רשאית להחליט זמנית את רישומו של סוכן תיירות מרפא במרשם או להטיל הגבלות זמניות על ביצוע פעולות מסוימות בתחום עיסוקו, כאמור בסעיף קטן (א), אף בטרם הוגשה קובלנה בשל אותה עבירה, מיזומתה או לבקשת התובע, לאחר שנתנה לו הזדמנות לטעון את טענותיו; ואולם לא הוגשה קובלנה בשל העבירה כאמור בתוך 30 ימים מיום שהותלה הרישום או הוטלה הגבלה כאמור בטלה ההחלטה או ההגבלה, לפי העניין.

(2) על אף האמור בפסקה (1), ועדת המשמעת רשאית להורות על הארכת ההחלטה או ההגבלות הזמניות לתקופות נוספות, ובכלל שתקופות ההחלטה וההגבלה הכוללות לא יעלו על שלושה חודשים מהמועד שבו הותלה הרישום או הוטלה ההגבלה לראשונה.

(ד) ההחלטה ועדת המשמעת על החלטת הרישום עד לסיום ההליכים לפי הוראות סעיף זה, תפרנס את דבר ההחלטה בדרך שלילה תורה.

(ה) על ההחלטה ועדת המשמעת לפי סעיף זה רשאים הנΚבל והתוובע לערער בשם שמערערים על ההחלטה ועדת המשמעת בקובולנה לפי סעיף 45.

(א) ענישה או זיכוי בהיליכים פליליים אינם מונעים נקיטת הליכים על פי פרק זה נגד סוכן תיירות מרפא בשל אותו מעשה או מחדל, ונקייתו אמצעי ממשמעת או זיכוי על ידי ועדת המשמעת בשל אותו מעשה או מחדל אינם מונעים נקיטת הליכים פליליים נגדו.

47. החלטה עד לסיום
ההליכים

דין ממשמעתי
ודין פלילי

(ב) הוגש כתוב אישום נגד סוכן תיירות מרפא בשל מעשה או מוחדל המשמש גם עיליה לדין לפניו ועדת המשמעת לפי חוק זה, רשאית ועדת המשמעת להפסיק את דינויה עד למתן פסק דין סופי בהלך הפלילי.

פרק ז': סמכות המנהל למחוק או להטלות רישום במרשם ולתת הוראה למוסד רפואי

49. (א) המנהל ימחק מהמרשם את רישומו של סוכן תיירות מרפא, אם מתקיים בסוכן של רישום במרשם תיירות המרפא אחד בלבד:

(1) חドル להתקאים לביו תנאי מהחנאים לרישום במרשם לפי סעיף 5;

(2) ועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של מחיקת רישומו מהמרשם לפי סעיף 43(5).

(ב) המנהל יתלה את רישומו של סוכן תיירות מרפא, אם ועדת המשמעת הטילה עליו אמצעי משמעת של התלית רישומו במרשם לפי סעיף 43(4) – למשך תקופת ההטליה כאמור.

(ג) המנהל ייתן הוראות לעניין פרטום החلطותיו לפי סעיפים קטנים (א) ו(ב).

50. ראה המנהל, על פי תלונה של אדם הוראה את עצמו נפגע או על פי מידע שהובא לידיתו, כי מתקיים במוסד רפואי אחד אלה, רשאי הוא לאחר שננתן למוסד הרפואי הזדמנות לטעון את טענותו לפניו, להורות למוסד הרפואי שלא לטפל בתירוע רפואי, לתקופה קצרה, או להגביל את היקף הטיפולים כאמור או את סוגיהם:

(1) הפר הוראה מההוראות לפי חוק זה, המטילה עליו איסור או חובה;

(2) התקשר עם מי שאינו סוכן תיירות מרפא לתיווך לתיירות רפואי;

(3) נגה בדרך שאינה חולמת מוסד רפואי והטפל בתירוע רפואי;

(4) גילה חוסר יכולת, חסור אחריות או רשלנות חמורה בטיפול בתירוע רפואי;

(5) היקף הטיפולים הרפואיים הניתנים לתירוע רפואי מרפא, לפחות כמפורט בהמשך, על מנת שירותים רפואיים למטופלים שאינם רפואי מרפא; לעניין זה יובאו בחשבו, בין השאר –

(א) סוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים לתירוע רפואי מרפא במוסד הרפואי והיקפם, התפוצה במחולקות וזמינות התורמים לטיפולים רפואיים;

(ב) ההשפעה שיש לסוגי הטיפולים הרפואיים הניתנים כמפורט בפסקת משנה (א) ולהיקפם על סוג הטיפולים הרפואיים הניתנים למטופלים שאינם רפואי זמני;

(ג) ההשפעה הצפואה מצומצם סוג הטיפולים הרפואיים הניתנים לתירוע רפואי והיקפם על מנת שירותים רפואיים למטופלים שאינם רפואי מרפא.

פרק ז': פיקוח

51. (א) השר יסמייה מבין עובדי משרד, מפקחים שייהו נתונות להם הסמכויות לפי סעיף 52 (בפרק זה – מפקחים); והודעה על ההסכמה תפורסם ברשותו.

(ב) לא יוסמך מפקח לפי הוראות סעיף קטן (א) אלא אם כן מתקיימים לגביו כל אלה:

(1) הוא לא הוושע בעבירה ש疵את מוותה, חומרתה או נסיבותיה, הוא אינו ראוי, לדעת השה, לשמש מפקח;

- סמכויות פיקוח
- (2) הוא קיבל הכשרה מתאימה בתחום הסמכויות שהיו נתנות לו לפי פרק זה, כפי שהורה השם;
- (3) הוא עומד בתנאי בשירות נוספים כפי שהורה השם.
52. (א) לשם פיקוח על ביצוע הוראות לפי חוק זה, רשאי מפקח –
 (1) לדרש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו את שמו ומענו ולהציג לפניו תעודת זהות או תעודה רשמית אחרת המזהה אותו;
 (2) לדרש מכל אדם הנוגע בדבר למסור לו כל ידיעה או מסמך לעניין ביצועו של חוק זה; בפסקה זו, "מסמך" – לרבות פلت, כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה-1995;
 (3) להיכנס לכל מוסד רפואי שיש לו יסוד סביר להניח שנitin בו טיפול רפואי בתירiy מרפא, או להיכנס למקום שיש לו יסוד סביר להניח שמתיקימת בו פעילות של היוך לתיירות רפואי או שעוסק בו סוכן תיירות רפואי, ובכלל שלא ייכנס למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו של בית משפט או בשעה סבירה ובתיאום מראש, אם ניתנה לכך הסכמה בכתב של בגין המוחזק בנכש.
- (ב) מפקח לא יעשה שימוש בסמכויות הנתונות לו לפי פרק זה, אלא בעת מלאו תפקידו ובהתקיים שניים אלה:
- (1) הוא עונד באופן גלי תג המזהה אותו ואת תפקידו;
 (2) יש בידו תעודה החותמה בידי השה, המעידת על תפקידו ועל סמכותו של מפקח, שאותה יציג על פי דרישת.
- פרק ח': עונשין**
53. העוסק בתיווך לתיירות רפואי, אף שאינו רשום במרשם, בניגוד להוראות סעיף 2(א), דין – מסר שנה או קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, ואם הוא תאגיד – כפלו הקנס האמור.
54. (א) נושא משרה בתאגיד חייב לפפק ולעשות כל שנitin למניעת עבירה לפי סעיף 53 בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו, המפר הוראה זו, דין – קנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, בסעיף זה, "נושא משרה" – מנהל פועל בתאגיד, שותף למעט שותף מוגבל, או פקיד האחראי מטעם התאגיד על התחום שבו בוצעה העבירה.
 (ב) נבערה עבירה לפי סעיף 53 בידי תאגיד או בידי עובד מעובדיו, חזקה היא כי נושא משרה בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שנitin כדי למלא את חובתו.

פרק ט': עיצום כספי

55. הפר מוסד רפואי הוראה מההוראות לפי חוק זה, כמפורט להלן, רשאי עובד בכיר במשרד שהמנוהל הסמיכו לעניין זה (בפרק זה – הממונה), להטיל עליו עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, בסכום של 50,000 שקלים חדשים:
- (1) לא מסר למנהל מידע או דיווח שנתי, בניגוד להוראות לפי סעיפים 24 או 25;
 (2) מוסד רפואי ציבורי שנתן טיפול רפואי לתיריר רפואי בשעות הפעילות הרגילות, בניגוד להוראות לפי סעיף 27(א)(1) ו-(2);
 (3) טיפול בתיריר רפואי בניגוד להוראת המנהל שנינתה לפי הוראות סעיף 55;

¹⁹ ס"ח התשנ"ה, עמ' 366.

(4) לא מסר למפקח ידיעה או מסמך שנדרש למסרם, במועד או באופן שנקבעו בדרישה, בגיןוד להוראות סעיף 52(א)(2).

56. (א) היה למומנה יסוד סביר להניח כי מוסד רפואי הפר הוראה מההוראות לפיקוח
חויב זה, כאמור בסעיף 55 (בפרק זה – המפר), ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי אותו
סעיף, ימסור למפר הودעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על
כוונת חיווב).

(ב) בהודעה על כוונת חיוב יציג הממונה, בין השאר, את אלה:

(1) המעשה או המיחל (בפרק זה – המעשה) המהווה את ההפרה ומועד ביצועו;

(2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;

(3) זכותו של המפר לטעון את טענותיו לפני הממונה לפני הוראות סעיף 57;

(4) הסמכות להוסיפה על סכום העיצום הכספי בשל הפרה נמשכת או הfraה חוררת לבי הוראות סעיף 59.

57. מפר שנמסרה לו הורעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 56 רשאי לטעון את טענותיו, זכות טיעון בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עליו עיזום כספי ולענין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה, וראשי המנהל להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת של 30 ימים.

.58 (א) הממונה יחוליט, לאחר שסקל את הטענות שנטענו לפני סעיף 57, אם להטיל על המופר עיצום כספי, ורשאי הוא להפחת את סכום העיצום הכספי, לפי הוראות סעיף 65.

(ב) החלטת הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) –

(1) להטיל על המפו עיצום כספי – יסמור לדרישת בכתוב לשלם את העיצום הכספי (פרק זה – דרישת תשולם), שביה יצין, בין השאר, את סכום העיצום הרשמי המשודרג ואcum החזקה להשלומו.

(2) שלא להטיל על המperf עיצום בספי – ימסור לו הودעה על בר בכתבה.

(ג) בדרישת התשלום או בהודעה, לפי סעיף קטן (ב), יפרט הממונה את נימוקי החלטתנו.

(ד) לא טען המפר את טענותיו לפי הוראות סעיף 57 בתוך התקופה האמורה באותו סעיף, יראו את ההודעה על כוונת חיוב, בתום אותה תקופה, כדיישת תשלום שנמסרה למפר במעמד האמור

59. (א) בהפרה נמשכת ייוסף על העיצום הכספי הקבוע לאוთה הפרה, החלק החמישים והפרה חזרות שלו לכל יום שבו נמשכת הפרה.

(ב) בהפרה חזורת יווסף על העיצום הכספי הקבוע לאוთה הפרה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, "הפרה חזורת" – הפרת הוראה מההוראות כאמור בסעיף 55, בטור שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבסלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבסלה הורשע.

60. (א) הממונה איננו רשאי להטיל עיתום בסכום הנמור מהסכוימים הקבועים בפרק סכומים מופחתים זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).

(ב) השה, בהסכמה שר המשפטים ובאישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשליהם יהיה ניתן להטיל עיצום כספי בסכום הנמור מהסכום הקבוע בפרק זה, ובשיעורים שיקבע.

<p>(א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת התשלום, ולגבי מ퍼 שלא טען את טענותיו לפני הממונה, כאמור בסעיף 57 – ביום מסירת ההודעה על כוונת חיוב; הוגש ערעור לבית המשפט לפני סעיף 65 ועובד תשלומו של העיצום הכספי לפי אותו סעיף בידי הממונה או בית המשפט, יהיה העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערעור.</p> <p>(ב) סכום העיצום הכספי הנקוב בסעיף 55 יתעדכן ב-1 בינוואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון), בהתאם לשינוי המדרד הדיעו ביום העדכון לעומת המדרד שהוא ידוע ביום העדכון בשנה שקדמה לו; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדר" – מדר המהירים לצרכן שມפרטת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.</p> <p>(ג) הממונה יפרנס הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב) ברשותם ובאתר האינטרנט של המשרד.</p>	<p>סכום מעודכן של העיצום הכספי</p>
<p>62. המ퍼 ישלם את העיצום הכספי בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 58.</p>	<p>המועד לתשלום העיצום הכספי</p>
<p>63. לא שילם המ퍼 עיצום כספי במועד, ייווסף על העיצום הכספי, לתקופת הפיגוע הפרשי הצמדה וריבית כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961²⁰ (בפרק זה – הפרשי הצמדה וריבית), עד לתשלומו.</p>	<p>הפרשי הצמדה וריבית</p>
<p>64. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה ועל גבייתו יהול חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995.</p>	<p>גביה</p>
<p>65. (א) על החלטה סופית של הממונה לפי פרק זה ניתן לערער לבית משפט השלום שבו יושב נשיא בית משפט השלום; ערעור כאמור יוגש בתוך 30 ימים מיום שנמסרה למ퍼 ההחלטה.</p> <p>(ב) אין בהגשת ערעור לפי סעיף קטן (א) כדי לעכב את תשלום העיצום הכספי, אלא אם כן הסכימים לכך הממונה או שבית המשפט הורה על כך.</p> <p>(ג) החלטת בית המשפט לקבל ערעור שהוגש לפי סעיף קטן (א), לאחר ששולם העיצום הכספי לפי הוראות פרק זה, והורה על החזרת סכום העיצום הכספי ששולם או על הפחתת העיצום הכספי, יוחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלוםו עד יום ההוראה.</p>	<p>ערעור</p>
<p>66. (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי פרק זה, יפרנס באתר האינטרנט של המשרד את הפרטים שלhalbן, בדרך שתבטיח שקייפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה להטיל עיצום כספי:</p> <ul style="list-style-type: none"> (1) דבר הטלת העיצום הכספי; (2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבות ההפרה; (3) סכום העיצום הכספי שהוטל; (4) אם הופחת העיצום הכספי – הנسبות שבשלבן הופחת סכום העיצום ושיעורי ההפחטה; (5) פרטים על המפה, הנוגעים לעניין; (6) שמו של המפה. 	<p>פרסום</p>

²⁰ ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

- (ב) הוגש ערעור לפי סעיף 65, יפרנס המונה את דבר הגשת הערעור ואת תוצאותיו, בדרך שבה פרנס את דבר הטלת העיצום הכספי.
- (ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרנס המונה פרטם שהם בגין מידיע שרות ציבורית מוגעה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998²¹, וכן ראשי הוא שלא לפרש פרטם לפי סעיף זה שהם בגין מידיע שרות ציבורית אינה חייבה למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמו.
- (ד) פרסום לפי סעיף זה יהיה לתקופה של ארבע שנים.
- (ה) השר רשאי לקבוע דרכים נוספתם לפרסום הפרטים האמורים בסעיף זה.
- יעזום כספי בשל 67. על מעשה אחד המהווה הפרעה של הוואה מההוראות לפי חוק זה המנווות בסעיף 55 ושל הוואה מההוראות לפי חוק אחד לא יוטל יותר מעיזום כספי אחד.
- שמירת אחריות 68. (א) תשלום עיזום כספי לפיקוק ולא גרע מאחריותו הפלילית של אדם בשל הפרת הוואה מההוראות לפי חוק זה המנווות בסעיף 55, המהווה עבריה.
- ב) שלח המונה למפר הودעה על כוונת חיבור בשל הפרעה המהווה עבריה כאמור בסעיף קטן (א), לא יוגש נגד כתוב אישום בשל אותה הפרה, אלא אם כן התגלו עבודות הרשות המדיניות ואלה.
- (ג) הוגש נגד אדם כתוב אישום בשל הפרעה המהווה עבריה כאמור בסעיף קטן (א), לא ניקוט נגד המונה היליכים לפיקוק וזה בשל אותה הפרה, ואם הוגש כתוב האישום בנסיבות האמורויות בסעיף קטן (ב) לאחר שהמפר שילם עיזום כספי, יוחזר לו הסכום ששולם, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלום הסכום עד יום החזרתו.
- ### פרק י': הואות שונות
- תשלום למי שאינו סוכן תיירות רפואי 69. על אף האמור בכל הסכם, לא יידרש אדם לשולם בעד תיווך לתיירות רפואי לאדם שאינו סוכן תיירות רפואי, ואם שילם – רשאי הוא להחזיר את החזרת הסכום העודף.
- סמכות שיפוט בית משפט ישראל 70. על אף האמור בכל הסכם, לבית משפט בישראל תליה סמכות שיפוט בכל הליך משפטי בין תייר רפואי ובין סוכן תיירות רפואי או מוסד רפואי.
- שמירת דין 71. הואות חוק זה באות להוסיף על הואות כל דין אחר ולא לגרוע מהן, אלא אם כן נאמר אחרת בחוק זה.
- ב) השר ממנה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל עניין הנוגע ביצוע ותקנות לביצועו.
- (1) התמורה המרבית שתשלום לסוכן תיירות רפואי בעניינים אלה:
- (2) כללי אתיקה לסוכני תיירות רפואי.
- (ג) השו באישור ועדת העבודה, רשאי לקבוע הואות בעניינים אלו:
- (1) התמורה המרבית שתשלום לסוכן תיירות רפואי בעדי תיווך לתיירות רפואי;
- (2) כללי אתיקה לסוכני תיירות רפואי.
73. בפקודת בריאות העם, 1940²², בסעיף 24(ד), בהגדה "ימון ציבור", אחרי פסקה (2) יבוא:
- (א) תשלום שילם תייר רפואי למוסד רפואי ציבור, לעניין זה, "מוסד רפואי ציבורי", "תיר רפואי", "תיר רפואי" – כהגדרתם בחוק תיירות רפואי, התשע"ח-2018²³.

²¹ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

²² ע"ד 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239; ס"ח התשע"ז, עמ' 501.

74. (א) תחילתו של חוק זה שישה חודשים מיום פרסומו (בסעיף זה – יום התחיליה).

(ב) (1) על אף האמור בסעיף קטן (א), תחילתו של סעיף 27(א)(3) ביום תחילתן של
תקנות לפי סעיף 27(ג); תקנות ראשונות כאמור יובאו לאיישור ועדת העבודה בתוך
שלושה חודשים מיום התחיליה.

(2) כל עוד לא הותקנו תקנות כאמור בפסקה (1), ימשיכו לחול הוראות מינהל
לענין שכיר מטפל בטיפול רפואי מרפא, שפורסמו באתר האינטרנט של המשרד
לפני יום התחיליה.

(ג) הוראות חוק זה לעניין סוכני תיירות מרפא יהולו על התקשרות בין סוכן תיירות
מרפא לתיאר מרפא שנערך מיום התחיליה ואילך.

(ד) מי שערב יום התחיליה עסוק בתיווך לתיירות מרפא יראו אותו כאליו נרשם במרשם
לפי חוק זה, כל עוד לא נתן המנהל החלטה בבקשתו לרישום שהגיש, ובבלבד שבקשה
כאמור תוגש בתוך שלושה חודשים מיום התחיליה.

בנימין נתניהו

ראש הממשלה

ושר הבריאות

ヨルן יואל אדלשטיין
יוושב ראש הכנסת

ראובן ריבלין
 נשיא המדינה